Pregaria.cat

Entrada

El Senyor digué a Abraham

Les maletes ja estaven a la recepció. La major part de les germanes de la comunitat anaven baixant per dir-li adéu. Ella, la Meritxell, entrà per darrer cop a la capella del segon pis. Era com un darrer comiat d'aquest espai de pregària i celebració, on havia viscut tants moments de llum i també tants de depressió espiritual. On sempre la fe li ha guiat vers el Senyor invisible però present, que ha estat la guia d'aquests anys de consagració.

Fins aviat, Senyor meu, ja sé que vas amb mi. Em sento totalment commoguda. Gràcies per tantes hores d'intimitat i de cercar-te. Ens hem trobat i ara ens trobarem a l'avió, i sobre tot en aquell país, que serà per a mi la nova terra promesa. T'estimo.

Fortes abraçades, algunes llàgrimes, consells per tal de dir quelcom quan costa molt separar-se..... i és que la Meritxell és la més jove de la comunitat: té 33 anys. La majoria podrien ser la seva mare, i no diguem moltes... la seva avia. Sembla humanament un disbarat que una noia jove, amb estudis acabats, que connecta tan bé amb la gent i té un caràcter tan obert.... marxi cap a terres d'Àfrica. (És que no fa falta aquí que hi hagi Meritxells ? Per què ha de deixar la seva terra, la seva família, el seu país?)

" El Senyor va dir a Abraham: Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré"

(Génesi 12,1)

Gràcies, Meritxell, gràcies germanes

..... i tu, bon amic, bona amiga pensa uns moments:

1.- Déu parla? Déu et parla?

2.- Hi ha quelcom interior o exterior que em diu que he de deixar?

3.- Vas ja cap al país, potser interior, que Ell t'indica?

Bon viatge.... Meritxell.....

Jesús Renau sj